

POPEK (2) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w pop oraz -ek).

sg *N* popek (1). ◇ **[V popku.]** ◇ *pl I* popkami (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Dem. od „pop” ‘duchowny w kościele katolickim’; iron. (2) : (nagł) Karnkowlki Referrendarz. (–)

POmnicie że then popek/ nie długo vrofcie/ Bowiem s fwemi fprawami/ iefzcze idzye profcie.
RejZwierz 61; Báran iest nád owcámi, kozieł nád kozámi, wśzetecznicá Bawelska [*tj. papież*] nád
fwymi popkámi. *CzechEp* 417; **[Zły obyczaj księża mają, ubiwszy płakać nie dają Byś to czynił u
nas, popku, siedziałbyś za to do roku. DramStp I 604].**

MN